

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelik A. I. Daube G. L. és társánál és Hernd: Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Karácsony napja.

Semmi sem lehet szebb és maradandóbb emlékjele a szeretet nagy elvének, mint ez a minden évben visszatérő szelid ünnepnap, szent karácsony napja. Az esztendőnek ezt az egy napját arra szántuk, hogy letörüljük egymás könnyeit, hogy bekötözzük a talán saját kezünkkel ütött sebet s felolvadjunk a minden idők legmelengetőbb érzésében: az örök szeretetben.

Ma lelkünkbe száll a szeretet melege. Eltűnik minden keserű érzés szívünkéből s legnagyobb ellenségünk felé is nyílt szívvel kiáltjuk oda a békülés, az engesztelés szavait.

Örvendezzünk egymás örömeinek, s dicsérjük a mindenség nagy Alkotóját, aki ilyen közérzésű napokat is teremtett, a melyeken mint az áhitat száll az emberek szívébe az apostoli jóság, az imádságos szeretet.

A krónikás, ime, megpendítette a himnuszok hangját, s ha meg nem állítanák az események, hát tovább dalolna a szeretetről.

Ezen az ünnepen fedelni akarjuk a keserveket s látni szeretjük a vigasztalóbb, főlegmelőbb képeket, melyek biztatóan vezetnek bennünket a jobb jövő, a kibontakozás felé.

A magyar nemzetnek sincs is ám annyira oka a panaszra, mint a mennyiszter az al-

kalmat keressük rá. Nézzünk csak körül a nemzet előtt. Nem látunk e lázas munkától duzzadó új nemzedéket, mely tesz-vesz, küzd és alkot, s nem látjuk-e, hogy a mit alkotunk, azon mindenen rajta van nemzeti jellegünk, magyar lelkesedésünk és munkabírástunk pecsétje.

Az a nemzedék, mely most vette kezébe a munkát, az építést, az alkotást: erősen érzi, hogy még nem a tetőzeten dolgozik, hanem a falak szilárdításán; de azt is érzi, hogy ezek a falak már viharokkal dacolnak, s földrengéstől se nagyon mozdulnának meg.

Magyarország, hála Istennek, meg van! Erőben, jólétben gyaporodva tekintélyben olyan magasra nőve, a milyen félezer év óta, — nemzeti királyaink dicső ideje óta, — nem volt. Európa népei bennünk látják a világ békéjét őrző nagy népszövetség támaszát. Ezt halljuk évek óta hangsúlyoztatni a nagy nemzetek sajtójában és hatalmas államfők ajkairól is.

Örvendezzünk a mai nap egymás örömeinek s dicsérjük a mindenség nagy Alkotóját, a ki teremtett olyan napokat is, a melyen az emberek szívébe száll az apostoli jóság, az imádságos szeretet!

Megyei élet.

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága dr. Jankovich László gróf főispán önméltóságának elnöklete alatt decemberi közgyűlésén a m. számunkban közlöttükén kívül még a következő fontosabb s vidékünkkel érdeklő határozatokat hozta.

Az Alsó-Lendva-Mura-Szombat-regedei, valamint a Nagy-Kanizsától Alsó-Lendvaig tervbe vett h. é. vasút építési költségeihez való megyei hozzájárulás tárgyában beadott kérvényre nézve felolvasatott és elfogadtatott a vasuti bizottság javaslata, mely szövege a vasút kiépítését szükségesnek tartja, a segélyezést azonban nem megyei pótdával, hanem a megyei utadó terhére véli eszközölhetni; a hozzájárulás mérve akkor állapítható meg, ha kérvényezők kimutatják a vasút költségvetését, az érdekeltég által már aláírt törzsrészvények számát, úgy a még hiányzó építési költséget.

A miniszter bejegyezésével 100 frt havi díjazás mellett egy ideiglenes árvaszéki ülnöki és 80 frt havi díjazás mellett egy ideiglenes árvaszéki jegyzői állásra pályázat hirdetését a közgyűlés elhatározta.

A mezőgazdasági szabályrendeleteket a kiküldött bizottság javaslatához képest a közgyűlés megalkotta, egyuttal a regále alapján

TÁRCZA.

Szent éjjel.

Zeng-bong az érczharang,
A hangja bűgva száll.
Imbolyg, tolong a nép,
Az egyházajtónál.

Felzúg az orgona,
Szavára dal fakad;
Az ajkakon öröm,
A szívben áhitat.

A béke nyombusa
Ragyog a lelkekben
Dicsőség Istennek,
A földön »pax« legyen

Alpári Jenő.

Karácsonykor.

— Humoreszk. —

Ezelőtt három évvel keltem hosszabb utra — és most . . . Ezelőtt három évvel azért, hogy kedveseimtől elváljak s az életben magam keressem meg mindennapi kenyeremet; minék megkeresése nem ütközött nehézségekbe, mert biztos kenyérről gondoskodott azon hivatalos kinevezés, mely Dörömb város aljegyzőjévé nevezett ki.

Huszonhat éves ifju valék s kinevezett aljegyző. Rózsa színben láttam az egész világot. Boldognak, mondhatom valódi boldognak képzeltem magamat, megfeledezve a görög böles szavairól, de hát ki gondolna kinevezettségének első perceiben Sólón görög böles szavaira? —

Hivatalos kinevezésemben állásom elfoglalásának határnapja december 20-dika volt. Én tehát 14-én utra keltem.

Hideg északi szel hordta a hópelyheket, midőn az indóház felé siettet velem az omnibusz. Éppen csak jegyet válthattam s indult vonatom. Öröm és bánat között maradtak el szülővárosom vadregényes tájai. Örültem, hisz tizenhat évi fárasztó, szorgalmas tanulásom édes, vagy keserű élvezéseért keltem utra. Bánat nyomta szívemet, hisz édes Mindeneimtől kellett válnom. Nehezemre esett, mert messze — nagyon messze vetett a sors edeseimtől.

Egy egész napi és éji folytonos utazás után végre megérkeztem Dörömb ódon kinézésű falai közé, hol elfoglalandó voltam az aljegyzői tisztségget. Érkezésemet nem tudta senki. Nem tudta, mert ismeretlen voltam, s viszony ismeretlen volt nekem mindenki.

Megérkezésem után legelőször is tisztességes

otthonról kellett gondoskodnom. Szerencsére a »Hattyu vendéglő«-vel — hova szállottam — szemben volt épen hirdetem: »Egy kétszobás, butorozott csinos lakás kiadó.« . . . Ejnye ez éppen jó lenne nekem! . . . Megnéztem s kedves otthonom lett, hol hamarjában elrendeztem mindenemet, megkezdtem a vizittelést: azaz a bemutatásokat — és 20-án reggel 8 órakor ünnepélyes gálával elfoglaltam állásomat.

Jól folytak napjaim, mint kedélyes fiatal embert, mindenitt megszerettek; de leginkább a lányos mamáknak és papáknak voltam liblingje, még azután is, midőn kijelenttem, hogy: nincs komoly szándékom, vagyis nem fogok megnősülni soha. —

Három éve mullott, hogy kedveseimtől elváltam s hivatalos teendőim végzése most először engednek időt arra, hogy kedveseimet viszontláthassam.

Epedve várom a viszontláthatás perczeit; de ők is mindnyájan nehezen várnak; de legnehezebben vár az, aki még nem is ismer, a kis négy éves hugocskám — Lenke, ki még emlékezni sem tud reám, de a jó szülők szívébe vésték, hogy a »dörömbi kis Jézuska« is fogküldeni: hajas babát, új ruhát, mindent, mindent; ha persze neved nem leend, mint rossz gyermeknek, beírva a kis Jézuska »fekete könyvébe.«

Lenke hugocskám, mint öcsém értesített — a legjobb leány, s epedve várja-várja a kis Jézuska megérkezését . . .

Tizennégy napi szabadságidőt kaptam. Ezen időt kedveseim körében óhajtottam tölteni. Felpakolva sok minden csecsebecsét kis Lenke hugocskám számára, december 22-én a reggeli vonattal — örömtől sárgázó arczczal — indultam kedveseim felé.

gyakorolt élelelmezési üzletekről, valamint a fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérési iparokról szóló megyei szabály rendeleteket módosította.

A megyei árvászéki elnöknek előterjesztését a megyei árvászéknél ideiglenesen rendszeresített jegyzői állásnak rendszeresítése tárgyában a közgyűlés elfogadta.

Az állandó választmány javaslatára elhatározott, hogy jövőben évenként négyszer tartatik törvényhatósági közgyűlés és pedig február, május, szeptember és december hónapoknak második hétfőjén.

A csáktornyai kereskedelmi kaszinóknak, valamint Zala-Egerszeg rendezett tanácsú város képviselőtestületének kérelmére a közgyűlés felraltatlag megkeresi a kereskedelemügyi minisztert az iránt, hogy a Budapest-Fiume-Zágráb között tervbe vett országos telefonhálózat Budapest Szombathelyen át Zala-Egerszeg, Nagy-Kanizsa, Csáktornya városoknál keresztül vezetessék.

*

A megyei közigazgatási bizottság decemberi ülését dr. Jankovich László gróf főispán ömeltőségének elnöklete alatt f. hó 14-én tartotta.

Az alispáni havi jelentés felolvasatván, helyeslőleg tudomásul vétetett.

A légrádi anyakönyvi kerületben Trávník Károly jegyzői irnoknak helyettes anyakönyvvezetővé való kinevezését hozza javaslatba a közigazgatási bizottság.

A bánok-szent-györgyi anyakönyvi kerületben a helyettes anyakönyvvezetői állás rendszeresítése, valamint ezen állásra Szerdahelyi Elek okleveles segédjegyzőnek kinevezetése tárgyában a belügyminiszterhez felterjesztés tételik.

Az államépítészeti hivatal bemutatta a vármegye területén létesítendő közhasználatu törvényhatósági telefon hálózat tervét. A bemutatott tervezet, amely szerint a megyebeli összes közigazgatási járáások székhelyei egymással és a vármegye székhelyével s azon felül mindezekkel Balaton-Füred fürdő telefon vezetékekkel és Zala-Egerszeg meg Sárvár

vasmegyei telefon állomással összekötetnek, elfogadtattott s a kereskedelemügyi miniszterhez felterjesztetik. Együttal az államépítészeti hivatal felhivatik, hogy az egyes járáásokra eső költségekről megközelítő költségvetést készítsen s azt a járási főszolgabíróval mielőbb közölje.

Főispán ömeltőségének indítványára az államépítészeti hivatal felhivatik, hogy a Zalamegyei h. é. vasutakon az összes igényeknek megfelelő menetrend tervezet dolgozzon ki, a legközelebbi ülés elé terjeszse be s a közigazgatási bizottsági ülésben történő megvitatás után a tervezet terjesztessék fel a magyar államvasutak igazgatóságához azzal a kéréssel, hogy a nyári menetrend elkészítésénél a vármegye óhaja lehetőleg figyelembe véttessék.

Kir. tanfelügyelő jelentése szerint a miniszter ez időszakban megszabta a Kristófalván tervezett állami iskolák feltételeit; — Nyírvölgyön az iskolai épület még a tavasz felépítetténi s az új állami iskola 1898/9. tanév elején megnyitani fog. — A szoboticzai és dráva-vásárhelyi iskolák államosítása az év elejéig szervezteni fog.

Az árvászéki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál hátralékban volt október végén 15.646, novemberben beérkezett 4.076 s így elintézés alá került 18.722 ügydarab, melyből november hóban elintézték 3.291 dbot s így november végén hátralékban maradt 15.042 ügydarab.

Szabályrendelet,

az életkor 15 évén alul levő gyermekeknek a mulatóhelyekről való távoltartása tárgyában.

1. §. A közrend, közérkölciség és közegészség szempontjából tilos, hogy a tizenötödik életévüket még be nem töltött gyermekek vendéglőkben, korszakokban, kávéházakban, sör-, pálinka- és kávémérésekben, nyilvános tánczvigalmokban és fonóházakban, illetőleg a fonás végett, vagy ennek czime

alatt történt összejöveteleken megjelenjenek.

2. §. Ezen rendőri tilalom megszegése az 1886. évi 40. t.-cz. 1. §-a alapján kihágásnak minősítetik és ennél fogva ötven forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

a) az említett iparüzletek tulajdonosa, továbbá mindaz, ki nyilvános tánczvigalmat rendez, fonóházat tart, illetőleg akinél az említett összejövetelek történnek, ha az életkoruk tizenötödik évét be nem töltött és a felsorolt üzletekben, tánczvigalom fonóházban és összejövetelen ott időzős czéljából megjelenő gyermeket onnét rögtön el nem távolítja.

b) mindaz, aki a tizenötödik életévét még be nem töltött gyermeket az említett üzletekbe, tánczvigalomra, fonóházba és összejövetelekre magával visz.

c) azon szülő vagy gyám, ki tizenötödik életévét még be nem töltött gyermekét, illetőleg gyámoltját az említett üzletekben, tánczvigalmon fonóházban illetőleg összejövetelen megjeleneni engedi.

3. §. Nem képez kihágást, ha az illető községben állandó lakással nem bíró szülő vagy gyám életkorának tizenötödik évén alul lévő gyermekével, illetőleg gyámoltjával étkezés czéljából időz az említett iparüzletekben, vagy ha lakással is bír a községben, de különleges viszonyainál fogva ama nyilvános helyiségekben való étkezésre van utalva.

4. §. A községi előjáróság köteles e szabályrendelet szigorú betartása felett őrködni, az elleve vétőket a bíraskodásra hivatott hatóságnak feljelenteni és e szabályrendeletet a községben a szokott módon évenként kihirdetni.

5. §. E szabályrendelet az említett iparüzők által üzletekben, a vendégek által könnyen látható helyen kifüggesztendő és olvasható állapotban tartandó.

E rendelkezés megszegése szintén kihágásnak minősítetik és ötven forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

6. §. Kihágások esetén az 1880. évi 37. t.-cz. 42. §-a alapján szabályozott el-

Vonatom gyorsan robot s este 6 órakor beérünk a dőri állomásra, honnan a vonat csak másnap a reggeli órákban volt indulandó arra, merre nekem folytatni kellett utamat.

Mint ismeretlen a »Fejér hajó«-ban vettem szobát, hogy legyen hol töltenem a bosszu téli éjtem. »Nr. 3.« Tudja a jó ég miért, de én a páratlan számoknak sohasem voltam kedvelője — barátja semmibennem, de legkevésbé szobáknál, de feltűnni nem akartam — belepek.

»Bőröndömet kérem felhozni!« Bőröndöm expedálója egyúttal felhozta a vendégeknyvet is. Nevem beírása után, az asztalon talált étlapból, mindjárt vacsorát is parancsoltam.

Vacsorám elfogyasztása után édes nyugalomra kíváncsoltam. S alig fekdűtem le már is álomba zavarodtam. Álomban kedveseim között voltam. Láttam aranyos Lenke hugocskámnak ragyogó kék nefelejtszemeinek mosolygását. Láttam édes jó anyám kimondhatatlan örömet s a boldogságból ajtómnak erős zörgetése riaszt fel.

»Ki az?« kiálték mérgesen. »Az ajtó kinyitását kérem!« hangzik kívülről. — Itt nincs senkinek keresete! Tessék a szobapinzsértől szobát kérni! »Nincs szobára szükségünk!« E hangok után ajtómmal kinyitlik s azon két elegánsan öltözött úri ember lép be hozzám.

»De uraim! ez valóban szemtelenség. Mit akarnak Önök?«

»Semmit ártatlan jó madár!« S egy fényképet hasonlítanak össze velem a gyertya fényénél.

»A törvény nevében... Mi neve?« Hegyi Kálmán. Hány éves? 20. Vallása? Rom. kath. Hol született? Égenföldön. Mi a foglalkozás? Aljegyző vagyok. »Csak volt. Hát a 40.000 frt hol

van?« De uraim! Többet egy hangot sem! A személyazonosság megállapított, a törvény nevében kövessen. E szavak után némilig kezdtem tisztába jönni a helyzettel, s ismervé a törvény szigorát és látva, hogy ezekkel semmire sem mehelnék — felöltöztem s követtem őket: azaz őki engem a kapitányi hivatalba, hol egy czingár úri ember — valószínű a kapitány helyettese — üdvözöl: »Isten hozta! van szerencsénk!«

Arczomba futott minden vér. De uraim! Önök mind meg vannak bolondulva? —

»Hallgasson, akkor beszéljen ha kérdezni fogom!«

A fénykép vágott. Csekély félórai kihallgatás után: Hegyi Kálmán budapesti sikkasztó lettem, s mint ilyen nagy bűnöst — megvasalva, nem vittek, hanem úgy taszigáltak a dutyiba, hol kezdtem gondolkodni helyzetem fölött s már-már hinni kezdtem, hogy még majd rám sütik, hogy csakugyan én vagyok a valóságos sikkasztó. Almatlanul töltöttem az éjtem.

Reggel 9 órakor kinyitott az ajtó s két szurony között a kapitányi és innen rövid kihallgatás után a törvényszéki terembe kísértetem, hol megpróbáltam kiléteget igazolni; de itt is hasztalan mert a fénykép vágott — átkozott fénykép — s mint 40.000 forint elsikkasztóját zártak — szigorú őrizet alatt — a legsötétebb börtön falai közé.

Dőr és Budapest között pedig megkezdődtek a távirat váltások.

A börtön dohos falai között lassan, nagyon lassan multak a perczek. Egy örök élet volt nekem az itt átélt néhány óra.

Szivem összeszorult s a legsötétebb gondolatok kergették agyamban egymást, midőn a szomszéd templom harangjai megszólalnak, hogy a hiveket az éjjeli misére összehívják az éj néma csendjében. E hangok utolsó akordjainak elhangzása után nem sokára felhangzik a magasztos ének: »Kisded Jézus született...« Ezen kedves hangok Lenke hugocskámat juttatják eszembe, kihez a most született kis Jézuska nem vihette el kedves ajándékait.

Fejem lehanyatlik s könyccseppek gurulnak végig arczomon; midőn csikorogva fordul meg czellám vasajtaja sarkában és a törvényszéki bíró lép be hozzám s karcjára véve vezet ki hideg czellám falai közül:

»Uram! ön szabad. Az igazi Hegyi Kálmánt, a valódi sikkasztót nem mi, hanem a budapestiek fogták el — ezelőtt egy negyed órával.«

— Tehát én nem az vagyok!? »Nem, nem! miért is bocsánatot kérek részemről aljegyző ur, mert hibáznai emberi dolog.«

— Én az egész világnak megbocsátok s a reggeli vonattal siettem kedveseim közé, hova későn ugyan, de azért még mindég epedve várva megérkezett — a kis Lenke hugomnak: babát, új ruhát és sok egyebet hozó — dörömbi berekesztett és kieresztett — Jézuskája!

Farkass Károly.

járás szerint elsőfokban az elkövetés helye szerint illetékes járási főszolgabíró, másodikfokban a vármegye alispánja és harmadfokban a m. kir. belügyminiszter bíraskodik.

7. §. A pénzbüntetések ama község szegényalapját illetik, amelyben a kihágás elkövetett.

8. §. E szabályrendelet hatálya Zala-Egerszeg és Nagy-Kanizsa rendezett tanácsú városok kivételével Zalavármegye egész területére kiterjed és a felsőbb jóváhagyás ki nyerése után teljesítendő szabályszerű kihirdetés napját követő harminczadik napon lép hatályba.

E határozat törvényszerűen kihirdetendő s annakutána e szabályrendelet külön szövegével együtt megerősítést végezt a nm. m. kir. belügyminiszter urhoz felterjesztendő, azon czélból pedig, hogy hasonló szabályrendelet alkotása megfontolás tárgyává tétessék, Zala-Egerszeg és Nagy-Kanizsa rend. tan. városokkal közlendő.

Zalavármegye törvényhatósági bizottságának Zala-Egerszegen 1896. évi decz. hó 14-én s folytatva tartott rendes közgyűlésében.

Kiadta:

(P. H.)

Árva Lajos sk.

Zalavármegye főjegyzője.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A szeretet napján** minden jót kívánunk lapunk minden olvasójának, előfizetőjének és munkásának! A kis Jézuska ajándékozzon meg minden házat, minden családot békével, egészséggel, meglepedéssel örömmel és boldogsággal. Boldog karácsony ünnepeket!

— **Hivatalos látogatás.** Csertán Károly Zalavármegye alispánja f. hó 18-án Perlakon s 20-án Csáktornyan tartózkodott, mely alkalommal a két járás szolgabírói hivatalát megvizsgálta.

— **Stridón** e hó 21-én dr. Csillag Dezső budai Szt.-János kórházi orvos gyakornokot 9 pályázó közül 42 szótöbbséggel kórorvosnak választott meg. A választást Kolbenschlag Béla főszolgabíró elnökle alatt a stridói közegészségügyi körbeli községek képviselő-testületeinek kiküldöttjei eszközölték.

— **Kinevezés.** Zalavármegye főispánja Fránk Vilmos okl. állatorvost Letenyére állatorvosnak nevezte ki ideiglenes minőségben.

— **Athelyezés.** A déli-vasut igazgatósága Rontó Ede vasuti gyakornokot hasonló minőségben Csáktornyára helyezte át Budapestről.

— **Eljegyzés.** Dr. Bardió Ferenc Zalavármegye árvaszéki ülnöke, volt csáktornyai kir. közjegyzői gyakornok, eljegyezte Hubinszky Etelka kisasszonyt, özv. Hubinszky Adolfné urnó kedves leányát.

— **Athelyezés.** Kukovecz József stridói pénzügy-ör hasonló minőségben Letenyére helyeztetett át.

— **Képesítő-vizsgálat.** A helybeli áll. tanítóképző-intézetben a szokásos karácsonyi pótképesítő-vizsgálatot f. hó 22-én tartották meg Ruzsicska Kálmán dr. kir. tan. tanfelügyelő elnökle alatt. A vizsgálatra 3 jelöltjelentkezett, kik a pótképesítőt sikeresen kiállották.

— **Kirendelés.** Stegmüller János keszthelyi telegkönyvi irnokot a perlaki kir. járásbírószághoz rendelték ki három óra kisegítőül.

— **Eljegyzés.** Mautner József molnári földbirtokos jegyet váltott Slesinger Mór hely-

beli korcsmárosnak leányával, Gizella kisasszonnyal.

— **Szylvester-estély Perlakon.** A szegény tanulókat segélyző egyesület f. é. deczember 31-én tombolával egybekötött zártkörű Szylvester-estélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti díj személyenként 1 korona.

— **Eljegyzés.** Kósz Antal bottornyai kántortanító eljegyezte Pallér Szabina kisasszonyt, Pallér Antal novákoveczy lakos leányát.

— **Az iparosok mulatsága.** A helybeli iparos-íjűség f. hó 26-án a »Fehér galamb«-féle vendéglőben táncmulatságot rendez. Belépti díj 80 kr. Kezdeté este 8 órakor. A tiszta jövedelem a helybeli szépítő-egyesület javára fordítatik.

— **A nagy-kanizsai általános Munkáképző-egyesület** vizalomrendező-bizottsága 1897. évi decz. 26-án (karácsony másodiknapján) a »Polgári Egyet« disztermében könyvtára javára hangversenyyel egybekötött zártkörű tánc-estélyt rendez. A változatos műsorozat első pontja a »Bölcsöd« Mozarttól, melyet zongorakiséret mellett Herlinger Olga kisasszony énekel Csáktornyáról, ki azonkívül a »La Sonnambul« is játszza zongorán Leybachtól és énekel magyar népdalokat

— **Alapszabályok megerősítése.** A csáktornyai első iparos temetkezési egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a jóváhagyó záradékkal ellátta.

— **Az új bélyegegyek.** Az 1898. évi január 1-én kibocsátandó új okmány-bélyegek az államnyomdában elkészültek. Összesen 35 féle bélyeg készítették és ezek közül 15-féle fillérre, 20-féle pedig koronára szől. A most forgalomban levő 1883. évben kibocsátott bélyegeket 1898. márczius 31-én vonják be.

— **Halálozás.** Ifj. Bellosics János gazdasz, cs. és kir. tartalékos hadnagy folyó hó 19-én életének 29-ik évében hosszú betegség után Alsó-Lendván elhunyt. A boldogulnak hiült tetemei folyó hó 21-én délelőtt 10 órakor tételtek a közönség nagy részvete mellett örök nyugalomra. Az elhunytban Bellosics Bálint bajai áll. tanítóképzési tanár, lapunk munkatársa testvérét gyászolja. Áldás és béke orainak!

— **Szerencsétlenség.** Varga József, alsó-domborui lakos, a légrádi hegyről kocsijával bort vitt. A mint a kakonyai révre akart szállani, lovai mellett menvén, megboltlott s a 17 akóval megterhelte kocsikerekei nyomán és mellén mentek keresztül. Néhány pillanat múlva kiszenvedett. Az eset f. hó 17-án, azaz szombat történt.

— **Gabonát loptak.** Dráva-Vásárhelyen a múlt héten Novák Ferenc oltani lakos kárára nagyobb mennyiségű gabonát loptak el. Az ismeretlen tetteseket eddig még nem sikerült kinyomozni.

— **Eltűnt pénztárca.** Margyelkó István dráskoveczy lakos a múlt héten Herman János vendéglőjébe tért be Perlakon, a hol egy nagyobb társaság vigan mulatozott. Bort rendelvén magának, szintén hozzájuk csatlakozott. A mint azonban fizetésre került a sor, rémulden vette észre, hogy erszénye, a benne volt 170 forinttal együtt, szörin szálán eltűnt. Azonnal jelentést tett a perlaki csendőrségnél, mely a nyomozást rögtön meg is indította, de ez ideig minden eredmény nélkül.

— **Véres dulakodás.** Dráva-Vásárhelyen f. hó 12-én délután, a Meider-féle nagyvendéglőben, Deutsch Adolf lenti fiatal mészároslegény és Bácsingá Ferencz dráva-vásárhelyi fiatal földműves szóváltásból össze-

külböbztek s egymást tetteleg bántalmazták. A kerekedett verekedés folyamán Deutsch ellenfelét kesével arczán és hasán többszörösen megszurta. A sérült orvosi kezelés alatt van s állapota hir szerint meglehetősen komoly.

— **Színészet.** A városunk falai közt időző színtársulat a múlt héten is csütörtököt és pénteket kivéve minden estét betöltött játékrendjével. Szombaton »Keresd a szíved«, vasárnap délután »Hófehérke«, este »Hottomiglan«, héttől »Goldstein Számi«, kedden »Mi történt az éjjel?«, szerdán »Molnár és gyermeke« műdarabot odták, illetőleg adták volna, ha lett volna közönség. A vasárnap délutáni előadás gyermekelőadás volt, a mikor a haholász kis gyermek-sereg töltötte be a nagytermet s apró kacsóinak sürü csattogatásával adott sürűn kifejezést örömeinek a darabban nyújtott élvezetért. De a nagy publikum bizony nincs oly nagy elismeréssel a színészek játékáért, mert kedden és szerdán üres ház előtt gördült föl a kortina, a miért előadás nem is volt tartható. Pedig a repertórium eléggé változatos s a színészek játéka sem eshetik annyira kifogás alá, a mi ezt a malőrjüket igazolhatná. Törekvésök nagyobb támogatást érdemelne meg!

— **Nyilt kérelem.** Hazafias tisztelettel kérem a jelen lapok t. olvasóit, hogy engem alulírottat azon esetben, ha a karácsony utáni ósrégi eredetű r e g é l é s, vagy valami hozzá hasonló ujévi köszöntés valahol még divatban volna, a regések falujáról s esetleg neveiről is rövid uton értesíteni kegyeskedjenek. — A ki számomra beköszöntő szavakat és verses mondókákat pontosan, lehetőleg tájékozottság szerint bejegyezni, irodalomtörténeti szempontból megbecsülhetlen közleményét saját neve alatt s a számára esedékes tiszteletdíj kiutalványozása mellett a Kisfaludy-társaság népköltési gyűjteményének sajtó alá készülő IV. kötetében, vagy a Magyar Néprajzi Társaság »Ethnographia« című folyóiratának jövő évi folyamában bocsátanom tudományos jegyzetek kíséretében nyilvánosság elé. Budapest (Nemzeti Múzeum.) Dr. Sebestyén Gyula, a M. Néprajzi társaság főtítkára.

— **Kitüntetés.** Mauthner Ödön hírneves magkereskedőket ismét kitüntetés érte. Ugyanis a szerb udvar részére évek óta szállított kitünő magvaiért karácsonyi ajándékol szerb királyi udvari szállítóvá neveztetett ki.

— **A m. kir. szab. osztályorsjáték sorsjegyei kaphatók Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan.**

Ezernyolczszáz negyvenyolcz, a magyar szabadságharcz képes története. Egykoru képek, kitünő kézírások, nevezetes okmányok, kiáltványok, falragaszok, egyéb jellemző nyomtatások, az összes érdekes ereklyék teljes gyűjteménye. Az ezerekszáz képpel illusztrált mű szövegét az ország legkiválóbb írói, költői, történettudósai írták. — Az egész a maga nemében nagyszerű munka harmincz füzetben jelenik meg. Egy-egy füzet ára 30 kr. — Részletes prospectust, ugyintén mutatóványfüzetet megtekintésre szívesen küld és megrendeléseket felvesz: **Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedése Csáktornyan.**

Felelős szerkesztő:

Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF ZRINYI KÁROLY

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novjnah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt
Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Na božićni večer.

Pred sjajno razsvjetljenim izlogom bogatoga štacuna stajal je dječec i pregledaval ljepe stvari.

Stavil je ruke vu žep svog kaputeca, a izpod kape od krzna zalukavaju mu bujno plavi lasi. Bil je pet do šest ljet star. Činilo se da čeka na nekoga, jer kad se nagledel onih bliztećih stvari obrnul se je, ter počme pregledavati vnožinu ljudstva, mirno i bezbrizno kak kakov starel.

— Jeli si sam, dragec?

Děte je podiglo svoje črne oči, ter pogleda prez straha onu, koja ga je nagovorila. Bila je to visoka, vitka plavka, oblečena vu črno opravu.

— Je, odgovoril je dječec, Sofija je nutri vu štacunu i kupuje nekaj za otca, a ja sam ovdī.

— A kaj se ne bojiš?

— Ne bojim, ar je varoš još razsvjetljen.

— A zakaj nisi rajši pri tvoji majčici ostal?

Glac gospe zadržtal je i zapel malo, ali toga nije děte opazilo.

— Ja ne imam majčice, odgovoril je mali najvećšom ravnodušnošču.

— Ti ne imaš majčice? opetovala je ona turbobno.

— Imal sam ju, ali nije dobra, ter je od nas otišla.

— Ivek, gdo ti je to povedal? Ruka, kojom je držala děte, zadržta, obrazi su njoj goreli pod koprenom. Vu uzbudjenosti je zaboravila, da tudje děte zove njegovim imenom.

— To govori navěk otac i teca Sidonija; ona ne ima srđca, ne vrēdi puno i tak ja ne imam majčice.

Svojim jasnim glasom dirnul je mali dječec vu srđce ovu ženu, bil je i nehovice okrutan, jer ona se vu taj čas sva stresla.

— Sbogom! rekla je ona pridruženim glasom, prigibnula se i kušnula děte vu rujne vustnice.

Niti ju je nije pogledal, nego je otišel mali dječec sa svojom dadiljom po vulici. Gospodja je iz daljega gledala za njim, a na očima joj se pojavile suze.

Tad pošla je za njim i pratila ga je, dok nije zameklo za jednu veliku hižu, onda se prvnula i zaobrnila vu poleg stojeću vulicu, išla je gori do tretje kondignacije ter je došla vu svoju sobu. Čekalo ju je puno pošla, ar božić je blizu, a ona je razmela izvrstno slikati, malati lepeze (legyezö).

Premda je vužgala svēću i počela mēšati boje (farbe), ipak nije mogla da se popirne dela, ar je svaki čas gledala dva črna oka, plave uvojke i rumene vustnice, koja su progovorala: »Moja majčica nije dobra!«

Njezine misli bludile su do one velike hiže, gde vezda morti vu prvom spratu spava onaj plavokosi dječec, kojega je srela na vulici. Ona je dobro znala, kako je vu onoj velikoj sobi, jer je i ona tamo boravila. A vezda je eto sama, a njezino jedino děte vu tudjih rukah, koje se za njega brinu i koje ga njeguju.

On ju je nekoč ljubil, premda je bila pripresto siromašno djevojčce, koje je slikalo za peneze. On ju je ljubil toline vruće, da ju je vzal za ženu, makar je imal jednu od prvih novčarskih hižah vu přestolnici i premda su ljudi govorili, da niti sam nezna, kak je bogat.

Iz početka bilo joj je težko, da se vuputi vu odnošaje, kojim nije bila navčena. On joj se znehavaj sbog njezine šparalji-vosti; špočitaval njoj je, kak se preprosto opravlja; govoril je njoj, da se nezna izticiati prama svomu položaju. Iz ovih rēćih, koje su se izgovarale uz posmjeh, porodile su se malo po malo prepirke.

Napokon je ona zašutila, ter je živila samo svomu djetetu, malomu Ivek, koji njoj je bil sva sreća. Ona se je pouzdavala vu budućnost; morti će děte biti čvrsti vez između muža i žene.

Ali sbilo se upravo protivno. On je naručil dadilje i odgojteljice, ne pojimajuć, kak je težko majci, kad njoj se na taj način otimlje děte. Njoj se sto put bilo milije sjedeti uz malu posteljicu, nego vu velikom i sjajnom društvu glumiti ulogu domačice.

Napokon je zaboravil, da ima ženu i děte, pak je počel živeti kak neženja (le-dičen). Nije prešlo puno vremena, kad se počelo šeptati po varošu, da je bogati bankir opal vu mreže jedne ljepe, preštimate i slavljene gospodje pri kazalištu pri teatru. Našlo se docrih prijatelja, koji su to na znanje dali i Marijani, nu ona im nije izkazala te ljubavi, da je na glas planula, nego ih je slušala mukom i prez svakog saučesća.

Onda je došel dan, kad je tovaroš od nje zaiskal slobodu, jer se prevkanil vu ljubavi, ter mu je ona vezda na putu do prave sreće.

Ona je i to šuteč saslušala i odbila ponudjeni njoj novac (penez), zahtjevajuć samo, da njoj se dade njezino děte; ali tu je najšla na zapreke.

— Ivek je i moje děte, odgovoril je on, obrnul od nje glavu. On je herb mojega imena i imētk. Muška djeca ostaju pri otcu, a ženska pri materi. Ti čas na skorom na njęga zaboraviti, pak ti bude potli drago, kaj si popustila. Srđce ti neće niti onak puknuti, koliko bar ja znadem iz izkustva.

Pri tih ga je rēćih pogledala, kano da mu želi pronikaut vu srđce. Premišljavala

je hoće li mu kazati, da joj se sa djetetom otimlje jedinu sreću vu životu, hoće li ga prositi.

Ali ona opazi porugljiv drhtaj na nje-govih ustnah i mjesto blage pomirljive rēći, odgovorila je ona:

— Ja nepristajem na razstavu.

Razumije se, da je on na to planul, ali mu srditost nije hasvila. Iste večeri ostavila je ona veliku hižu i preselila se vu vezdašnji stan.

Primekla se godina dana, sto žive tu osamljena, ter uza sve nastojanje tovaruša, da ju sklone na razstavu, ona neće da pristane. Njezino děte neće barem drugu nazivati imenom majke. Kaj pak vezda ona dela?

Na večer njoj nejde posel od ruke. Na ružice i potočnice padaju gustokrat pojedine kaplje.

Onda je vzela najljepši komad atlasa, kaj ga je donesla iz štacuna i počela po njemu risati. Između lista precvele ruže naljukavala se je dječina glava temnih očijuh i plavih lasih, ter mulih prkosljivih vustnica.

Ona se smijala dok je risala, a rume-nilo je obsipalo joj lice, im to su bile crte, kojē su spodobne bile crtam lica njezinoga djeteta.

*

— Čim mogu da poslužim, gospodine?

— Jednu lepezu (legyezö), ali od bolje fele.

— Trgovec je iznesel više komada, ali kupcu nije se niti jedna dopala.

— Morti bude vam se zvidila ova, risanje je vanredno nježno. On razširi ljepo lepezu od ružičastog atlasa, na kojem je bila samo jedna ruža, ali preljepo izradjena, a iz nje je preljukavala glavica ljepotnog dječca.

— Ivek! Težkim trudom svladal je kupec poklik, koji mu je bil već na vustah.

— Gdo je to slikal? zapita on. sagne se, da pregleda bolje naslikano lišce svoga djeteta. Lepeza mi se dopada, ali bi još ne-naj naručil, zato molim za adresu slikarice.

Trgovec je toj želji zadovoljil.

Novčar (bankir) vzal je lepezu i ponese ju sam dimo. Nehovice počel si je razmišljati, gdo li je tako ljepo pogodil crte nje-gova djeteta i postavil ih na atlas. — Marijana?

Ako njoj je toliko do djeteta, zakaj ne-nastoji, da se izmirimo.

*

Tako je došel božićni večer. Snēg je zastiral gradske vulice i sa temnoga neba padale su posvud vesele snēzne pahuljice.

Vu prvoj kondignaciji bankirove palače stajal je pri obloku mali dječec i buljil vu sumrače.

— Kad budeš vužgal dragi otče, svje-čice na božićnom drevu? On nije govoril

više o darovih, niti je poslušal pripovest, kak uavadno ove večeri.

Cim nastupi noć, vužgala bude ih Sofija. Ja moram da otidem, Ivek.

— Kaj opet? zapitalo je dēte, a vu glasu opažala mu se zabrinutost. — A hoćeš li li se skorom povrnuti?

— Neću tak hitro, a svejedno ti je, ti ćeš se i onak veseliti darovom.

Dēte mu je zavilo ruke okolo vrata.

— Još nekaj imam da te pitam, japek, pokloni mi za božić majčicu, onu moju, makar je i zločesta, samo da nisem tuliko sam. —

— Ne govori tak. Ivek! otreš se otec. Kaj li znamenuju te reči?

— Stara Brigita mi je govorila, da bi moja majka bila vrlo dobra, pak zato neka molim Boga, da mi ju povrne.

Detetu je glas podrhtaval, a oči su mu se punile suzami.

— I ti odhajaš tak gusto, otče?

Novčar nije rekel niti reči, nego je kušnul sineka. Vu to su se začula kola pred hižom, vu kojih je bilo puno škatuljah, a vu njima skupočeni darovi za onu, koja ga je vilovala vu svoje mreže.

Vu prostorijah slavljene umjetnice sjajila su se dva velika izkinčena bora. Sluge su dolazili i odlazili predavajuć bogate darove. Kad je vidila novčara, pregovori tugaljivo:

— Nevoljni prtjateljju!

On se je lecnul čujuć ovaj pozdrav, ali zaboravil je hitro nanj, gledajuć njezini preljepi obraz. Kad su ostali na samo pregovoril je njoj:

— Klemence, dozvolite, da vam ovo postavim okolo vrata vu znak zahvalnosti.

I on je odprl ljevu katulju, vu kojoj je bil preljepi djerdan, okinčen dragulji, koji su zasvjetili pri svjetlu.

— Niste pravo napravili, Hugo, što ste odebrali tak skupočenu stvar. Vu istinu, taj me dar plaši.

On se nazmejal.

— Još nekaj rajši bi vam donesel, Klemence, a to je moja sloboda, nu nje zalibože nisem još izhodil. Kad li bude došel dan, da ...

— Prestanite, prekinula mu reč ljeva gospodja, uzpraviv se vu naslonjaču. Vidite, Hugo, vsaki mora da nastoji o tom, da bude srečen vu življenju. Ja sam srečna vu sjaju i bogatstvu. Vi ste me hteli i odpravili ste zaradi mene svoju zakonitu ženu. Istina, ja bi bila pošla vu vašu hižu kakti tovarušica onda, dok ste još bili bogati. Sad se ima stvar drugačije. Vi ste osiromašili. Meni vas je žal, ali vam sudbinu nemogu premeniti.

On se hotel iz početka razsrditi, nu primiril se i odlučil, da ju sasluša do kraja.

— Anda vi ste me samo ljubili zaradi bogatstva, Klemence?

— Ljubila sam vas i vaše bogatstvo, Hugo, prez toga nebi mogla živiti. Jeden od vaših prijatelja mi je netom rekel, da je vaše hiža na rubu propasti.

Novčar se je stal.

— Moj se prijatelj prevaril, on je moju hižu zamenil sa hižom mojega rodjaka; nu ja sam previdel, da je najbolje da otidem i da se više nepovrnem. Sbogom, Klemence, cil je to sen, koji se je vezda razpršil.

Ljeva je gospodja šutila. Miris boriča širil se po sobi, a iglice su na njima pucketale. Nehotice moral je pomisliti na svoj dom, gde mu je dēte stajalo podno božićnoga drēvca prez otca i majke, On se maši

vu žep za lepezom, koju je natrag ponesel, i povrnul se dimo.

Gospodjica Sofija svršila je upravo molitvu, ter pošla po vratarevu tovaricu, staru Brigitu, neka pripazi na dēte.

— Spavaj Ivek, premrmlja starica. Zapri oči i spavaj!

Glavica dečeca počivala je na bēlom vankušeću.

— Prije se budem pomolil Bogu, Brigito.

Male se ručice sklopiše i začul se jasni dečinji glas:

— Dragi Bože, povrni mi moju majčicu.

Vu to se polagano odprla vrata, Brigita okrenula glavu i namegnula onoj, koja je došla, nek pristupi.

Tihim korakom došla je visoko vitka žena do posteljice, pokleknula je poleg i počme javkati.

Mali razkolači oči, počme sprsteki prebirati po sagnutoj glavi, ter zapita ponekaj plahim glasom:

— Jeli te Božić donesel, jesi li ti moja majka?

Ona ga priviuula na prsa i malo ga nezadušila s kušuvanjem:

— Ivek, moj Ivek, drago moje dēte.

Novčar je došel dimo. Čul je jasno, kak odbija dvanajsta vura. Razočaran i zban-tuvan vu svom preštimanju, pretegnul se na divanu. Nije mogel spavati. Mislil je na prvu ženu, ter pri tom izvadi lepezu iz žepa. Ako je ona slikarica, ter je toliko ljubila svoje dēte, da mu je pogodila svaku crtu na licu, onda joj je nanesel pretežku bol. Gde li je ona vezda? Njegovo dušno spoznanje počme su buditi, pade mu na pamet prošnja odteta i on išel je da ga još vidi.

Vu poltemnoj sobi opazi on poleg postelje crnu priliku, kojoj se okolo vrata ovila dečeca ruka. On je došel polagano da ih neprebudi, kad li vu to pridigla žena ljevu svoju glavu.

— Ti si to, Marijano? zapital je on pridušenim glasom.

— Oprosti mi, Hugo, molila je ona, bilo mi je da poginem od čežnje. Morala sam, da ga večeras vidim. Ti neznaš, kaj je majčina ljubav. Budi slobodan, ali daj mi moje dēte!

Suze njoj potekle po licu. On je nije nigdar videl da plače.

Ivek se genul vu snu, zagrlil još jakše majčicu i pregovori vu pol glasa:

— Ostani ovdil, majkica, i ne odidi više odovud, ar te ja jako rad imam.

Ona sklopi šuteć ruke i pogleda ga molećim pogledom.

— Marijano, zapital je tiho novčar, jesi li me ljubila onda, zdavnja, kad si ono pošla za me?

— Jesam, Hugo, Zar bi ti inače postala suprugom makar nas je tvoje bogatstvo delilo. Ti si držal, da ja nejman srdca, nu tomu nije tak. Tvoj penez zatvaral je meni vusta. Ali vezda te zaklinjem, da mi dadeš dēte, jer kaj čo medju stranjskom družinom, a ti budi srečen.

— Ne, rekel je on blago i prijel ju za ruku. Ostani ovdil, Marijano, i oprosti mi, jer ja sam proti tebi silno pogrešil.

Ona se preplašila, ter je ne odgovorila nikaj. Vu to se prebudilo dēte i počelo ribati oči ručicom:

— Otče, gledil, Božić mi je poslal moju ljubljenu majčicu. Kaj ne da ona neće više oditi.

Onda je pokleknul njegov otec, poprijel rukom svoju tovarušicu i zapital nju:

— Marijano, moreš li mi oprostiti? Ona kimnula glavom suznih očijuh i kušnula ga na čelu.

Ivek je obedva zagrlil.

Priredil: Glád Ferencz.

Z A B A V A

Božićna popevka.

Glasi veseli
Iz neba doli
Čuju se;
Traki pak svetli
Mesec i zvezde
Vide se.

Dēva Marija
Sina rodila,
Ježusa;
V Betlehem štali
V priliki mali,
Iščite ga!

Dečaki stante,
Brzo hodite
Za nami;
Dare nosite,
Tam ga hoćete
Videti.

Za vekšu hvalu
Detetu malomu
Spevajte!
Prvić muzike
Za vekše dike
Igrajte!

Blažeku bubnja,
Gregoru fruglja
Najbude;
Lovreku hube
Dajte vu zube
Naj puše!

Mihak pak bude
Napuknul dude,
Kaj brže.
Štef nejdi dalko,
Ravnaj merčalku,
Naj breše.

Bartolca nega,
Velkoga snega
Boji se,
Reči Mikuli,
Naj ga na koli
Poveže.

Oh striče Franje!
Uhvati janje
S Gjurinom,
Reči Gergine,
Naj ga zašine
Sekirom.

Jaka je zima,
Opanke néma
Ilija;
Ves je ozebel,
K peći je legel
Jožina.

Tak ti Ivane,
Stari cubane
Obuj se;
Čudo videti,
V Betlehem iti,
Mora se.

Zovi Petreka,
Naj za šerbeta
Zezvėda;

Vikni za Doru,
Naj nam čuturu,
Sobum da.

Hej Martin brate!
Vi pako dajte
Purane;
Vlovi je Kata,
Daj dva falata
Slanina.

Jela preteći,
Margeti reći
Za melju;
Zpeći perece
I devevice
Na maslu.

Prez sve norije
Marko rakiye,
Naj nam da.
Počem i kakvo
Jelo je sladko,
To on zna.

Ti pako Grga,
Napij se zhrga
I poglej
Po svetli zvezdi
I lepi stezi
Nas pelaj!

Vi Tomo, Mato,
Ljepo nam notu
Svirajte,
Jurica spevaj,
V cimbulje vdiraj!
Igrajte!

Rečte Jankice,
Naj si žveglice
Napravi;
I hegedice,
Štrunje i žice
Vse složi!

Doklam vu štalu,
Mladomu kralju
Dojdete;
Naklon mu dajte
Hvalu s muzikum
Spěvajte.

KAJ JE NOVOGA?

Svim našim poštovanim čitateljem. predplatnikom i prijateljem željimo sva dobro na božićne svetke! Naj mali Ježusek daruje svakoj hiži i svakoj familiji mir, zdravlje, zadovoljnost, radost i blaženstvo! Srećne božićne svetke željimo!

Imenuvanje.

Dr. Wlassics Gyula minister je Szakonyi Gézu naučitelja lendavske građanske škole vu čakovečku građansku škola premestil, a Szmodics Szilárd naučitelja za IV. distriktus postavljenu ors. školu, vu Željeznogoru imenuval.

Novi put.

Vu Čakovcu društvo za polepšanje varša je odlučilo, da bude na protuletje novi put dal delati do Mihovijane kre varmegjinske ceste. Ov novi put bude tak izgledal, kak na željeznički kolodvor vodeći peški-put. Hvalje budu vredni oni, koji delanje toga, na groblje vodećeg puta izpeljaju, ar ne samo varaš, nego skoro čela fara bude ga hasnuvala osobito pri sprevodih.

Iz varmegjinske hiže.

Pri varmegiji se je dokončalo, da bude za novu željeznicu, koja bude se na telu varmegije zidalo, pomoć dala. Ova nova željeznica išla bude iz Radgovine vu Mura-Szombat, Belatince, prek Lendave i Letenye vu Kanižu. Dokončalo se je nadalje, de bude se od novoga leta 4 veliko spravišće obdržalo i to vu februaru, majušu, septembru i decembru. Varmegijija bude prozila ministriuma, da bi se telefon iz Budapešta vu Fiumu prek Egerszega i prek Čakovca vodil. — Odlučili su, da budu svakoga kotara glavnog varaša jednoga s drugim i s Egerszegom s telefonom skup skupčili; tojest iz ovih mestih bude svaki mogel s Egerszegom ili s kojim drugim varašom vu varmegiji na drotu se spominati ili razgovarjati. — Kr. školski inspektor je javil, da budu Kristófalva, Nyirvölgy, Sobotica i Dráva-Vásárhely orsačku školu dobili.

Odlikovani ministri.

Njegovo Veličanstvo podelilo je kraljevskim magjarskim ministrom Vlašiću, Darányiju i Perczelu red željezne krune I. razreda.

Barun Fejérváry i huszár.

Minister honvédszta barun Gejza Fejérváry išel je ovih dneov vu pohod svomu sinu vu Pečuh. Hodajuć po vucicah, hotel je barun da zapali cigaru, nu neimajući šibice, izkal je čovjeka, koji bi mu dal »ognja«. Najenkrat opazi minister, koji je bil vu civilu, mladog huszara ter pristupil k njemu poklikne: »Stani sinko moj!« Soldat stane, omjeri civilistu i zapita ga dosta surovo: »No kaj je?« Smješeći se odgovori minister: »Daj mi da pripalim!« Huszar odvlačil je jen čas, jamačeno indigniran, kaj mu je civilista rekel »ti«, ali napokon, pobjedi dobrotu huszarova ter pružil svoju »kratku« ministru, da pripali, nemogavši se ipak uzdržati, a da mu ne reče: »Drugi put, ako izlazite, kupite si šibice!«

Novi vračitelj.

Vu Štrigovi su vu štrigovski vračiteljski krug spadajuće občine 21-ga o. m. izebrali za vračitelja dr. Csillag Dezső budimskog lečnika, pod predsjedničtvom Kolbenschlag Béla varmegjinskog velikog sudca.

Nesreća.

Iz Dolnje-Dubrave nam pišuju, da je Varga Jožef zvani poljodjelavec iz legradske gore vino peljal. Pri kakovskom brodu poljeg svojih kolah idući človek se je popičil i pod kola opal. Kola, na kojih je 17 vedrov vina bilo, su nesrećniku prek tela išla. Nesrećnik je za par minut vumrl. To se je 18-ga o. m. pripetilo.

Vuki.

Vu okoliei Magyar-Sárda je toliko vukov, da po dnevu diraju vu občine. Vu Szent-Pál zvanog občini su prošli tijeden takaj probali sreću med birkami, ali su je psi reztirali. Ljudi su četiri vukov na pijacu zatukli.

Strelil se je.

Vu Szarvasu se je Bankó György bogat človek vu pijanstvu strelil. Predi si je vre sedemnajstput hotel življenje vzeti.

Veliki vkanjlivec.

Nekakov Guerin zvani egžekutor vu Parizu si je pred četiremi leti lěpi kaštelj,

imanie, lěpe, konje kočije kupil. Nigdo nije znal, odkud ima toliko penez? Svaki ga je poštuval i rad imal, ar ako je potrebno bilo, i na dobre cilje je alduval. Ali nezdatnja se je jeznalo, odkud, dobiva on peneze. Našli su se, koji su jezere i jezere k njemu dali na kamate. Platil jim je prvič 25—30 frtov od stotine, ali potlam nikaj nije plalil, niti kamate, niti kapitale. Tristo jezer forintov je tak na posudu vzel i nikomu nikaj platiti hotel. Vkanjlivca su vlovili i vu rešt zapri.

Na galge obsudjeni.

Vu sjenici (Horvatska) su se ljudi pobunili i tri orsačke činovnike, koji su tam posel imeli, zatukli. Pri zagrebačkim kr. sudu bil je 23-ga o. m. sud izrečen. Izmed 36 krivcov su 11 na smrt obsudili. Dva su na 3, dva na 10, četiri na 2 leti težke temnice obsudili. — Vu Bicski (Fehérvarmegjija) je Gáncs Dániel zvani težak Tolnay Jožefa 73 letah staroga poljodjelca pomoril i porobil. Fehérvárski kr. sud ga je na galge obsudil.

Dobre žepne i stěne vure za fal cěne moći dobiti pri *Pollak Bernatu vararu* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal cěnu.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenej žalostnim. Priedil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), *cěna 50 kr.* Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vnogo šale i dosjetke, pak se za fal cěnu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjižara i štamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

Nekaj za kratek čas.

Čovjek mora piti.

Sastala se braća,
Vu jednom malom selo,
Da se napiju žedni
I stopiju tělo.

Pili su i piti,
Sve do rane zore,
Onda išli dimo,
Kako koji more.

Drugi dan već graja,
Kak na běle vrane,
I još denes zuji
Ne će da usane.

Svět je ovaj čudan,
Vsakom prigovara,
Al bi bolje bilo,
Za se, da se stara.

Muder čovjek svaki,
Taj se samo šmije,
Ar on i sam rado,
Rujno vince pije.

Čovjek mora piti,
Ar je zpraha stvoren,
A prah pravi žedju,
Sluga sem pokoren!

Glád Ferencz.

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

PERLAK KÖZSÉG ELŐJÁRÓSÁGA.

2648./1897.

Hirdetmény.

Perlak község előjárósága közhirrre teszi, hogy a község tulajdonát képező:

1. Marhavágatási díjak szedési joga
2. Halászati jog, továbbá
3. Utczák kivilágítására szükséges kőolaj szállítása és lámpások kezelése

1897. évi december hó 27-én délelőtt 10 órakor a község házában 1898, 1899 és 1900 évre bérbe fognak adatni.

A feltételek a községi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1897. december 4-én tartott képviselőtestületi közgyűlésből.

Zala József
jegyző.

924 2—2

Glavina András.
bíró.

Perlak község előjárósága.

2769./1897.

HIRDETMÉNY.

Perlak község előjárósága közhirrre teszi, hogy a község nagyvendéglője 1897. december 28-án délelőtt 9 órakor 5 évre a községi irodában haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár 1320 frt.

Óvadék 500 frt készpénzben.

Az árverés csak szóbeli.

Egyéb árverési feltételek a községi irodában megtekinthetők.

Perlak, 1897. december 19.

Zala József
jegyző.

931

Glavina András
bíró.

Hirdetmény.

Alulírottak, mint a tót-szent-mártoni volt urbérek megbízottjai által ezennel közhirrre tétetik, hogy a tót-szent-mártoni volt urbérek tulajdonát képező tót-szent-mártoni határban az úgynevezett »borondi dűlőben« f ekvő területén lévő, összesen 691 dr. nagyobb-részt tölgy, és néhány egyéb fajú fából álló fa szabadkézből a volt urbérek által eladatik.

Felhivatnak a venni szándékozók, hogy a most említett és összesen 9630 frt becsértéket képviselő fa mennyiség megvételére irányuló zárt ajánlataikat 1898. évi január hó 1-ig alulírt község előjáróságához adják be.

A beadandó ajánlatok fölött 1898. évi január hó 2-án délután 2 órakor a tót-szent-mártoni körjegyzői irodában tárgyalás fog tartatni és ekkor az ott kifejlendőkhöz képest lesz a volt urbérek által azok közbenjötté mellett az esetleges adóttelteli jogügyben megkötvé.

A megjelenő venni szándékozók tehát az adásvételi jogügylet megnevezése esetén sem igényelhetnek maguknak semminemű költséget, mert fenntartják a volt urbérek maguknak azon jogot, hogy a sikertelen tárgyalás után az említett erdőnek újabban meghatározandó feltételek mellett árverésen leendő készletekben való eladását eszközölhessék.

Kelt Tót-Szent-Mártonban, 1897. december 8-án.

Kámán Lajos
körjegyző.

928

Babér János
bíró.

4028/llk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt ifj. Turk György végrehajlatónak Mihálkovic Imre végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő Zalaújvári 175 tk. 525/a. hrsz. a. ingatlan 100 frt 40 kr.; 500 tk. 296/a. hrsz. a. 123 frt; 502 tk. 499 hrsz. a. 74 frt, és 581 tk. 350/b. hrsz. a 22 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1898. évi január hó 19. napján délutáni 3 órakor

a Zalaújvári község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 927

A kir. jbiróság mint llkvi hatóság.

Csáktornya, 1897. évi novem. hó 5-én.

Hatóságilag engedélyezett

végeladás

Mindennemű női ruha kelmék, bársony, plüche, szatén, parket, vászon, chiffon, bélések, tűzők, fehér és színes kötőpamut, férfi kalapok, ingek, gallérok, és nyakkendők, stb.

a

beszerzési áron alól

adatnak el

Neumann Vilmosnál
CSÁKTORNYÁN.

932 1—10